

Representantskapet har talt – kursen er satt

Sett fra utenverdenen fortøner nok NTFs interne politikk seg som ganske triviell, med mangel på dyptgående konflikter og sterk grad av konsensus. Medlemmer flest konstaterer at det fungerer bra for deres del, og da så! Så lenge ting fungerer kan foreningen godt være traust. Vi kan stole på den. Riktig nok har et par debattinnlegg i Tidende i høst reist tvil om vi stiller opp. Men det gjør vi.

Representantskapet er NTFs høyeste organ og skal være et forum som gir råd, føringer og direktiver som de tillitsvalgte trenger for å styre foreningen i ønsket retning. Stort sett skjer dette i høvelige former, men enkelte ganger kan det selvsagt være behov for å ta i litt mer for å vise hvem som faktisk bestemmer. For det er viktig at de som får lov til å bekle foreningens maktposisjoner, bevarer evnen til å lytte. Når dette skrives har jeg lyttet til representantskapet i to hele dager. Det har vært spennende og inspirerende. Det er gledelig å kunne konstatere at representantene er engasjert og ikke lar de sentrale foreningsleddene få holde på med sitt helt uforstyrret.

Det har gjennom årene vært mange møter der hovedstyre og sekretariat har fått kritikk både for saksforberedelser og for å være for vage i formuleringene. Dette representantskapsmøtet var intet unntak i så måte. Flere kunne nok ha ønsket seg klarere tale om både tannhelsepolitikk og obligatorisk etterutdanning. Men det er ikke

alltid like lett å tolke representantskapsdebatter heller. Også blant representantene spriker det selvsagt betydelig både når det gjelder synspunkter og de konkrete forslag som framsettes. Sånn skal og må det være.

Årets møte var saklig og bar preg av gode innlegg og tidvis frisk debatt. Innlegg ender ofte i forslag til endringer, tilføyelser eller rett og slett oversendelsesforslag uten realitetsvotering. Særlig under debatten om ny tannhelsepolitikk kom det mange gode innspill. Det var, ikke uventet, også her at synspunktene sprikte mest. Men da avstemningen kom, fikk hovedstyret tilslutning til sitt forslag. Jeg vil gjerne gi honnør til alle som bidro til at vi fikk en så frisk debatt. Og jeg kan nok en gang bekrefte at synspunktene som ble framsatt, vil bli tatt med i det videre arbeidet. Mye av diskusjonen dreide seg om hvorvidt tannhelsetjenesten på sikt skal bli som helsevesenet for øvrig, eller om vi skal gå for å bevare særegenheten med tannhelsetjenesten. Ett innlegg var tydelig på at det å bli mer lik helsetjenesten for øvrig ikke var noe å streve etter, for som vedkommende sa, vi har jo et sykt helsevesen, det kan da ikke være noe å trakte etter! Nå fikk vi et vedtak om å gå inn for trinnsvis innføring av mer offentlig støtte, og at den økte støtten i første rekke bør tilgodese dem som trenger det mest. Jeg mener dette er fornuftig. Så får tiden vise om vårt standpunkt får gjennomslag i praktisk

politikk. Jeg vil anta at finansministeren er bekvem med en slik tilnærming. Men han skal vite at med «trinnsvis» mener Tannlegeforeningen ikke utsettelse på ubestemt tid.

Valgene var selvsagt viet stor oppmerksomhet. Mange kandidater var foreslått, noen var innstilt og det kom en rekke benkeforslag. Det ble derfor en tidkrevende avstemning. Til slutt fikk vi på plass alle styrer, råd og utvalg. Jeg er trygg på at det ble gjort gode valg. Ikke alle ble med, og det er jo det som er det beklagelige når det er flere kandidater enn plasser. Flere unge medlemmer fikk imidlertid plass i sentrale posisjoner, og det er bra for etterveksten. Årets møte ble trygt og godt ledet av et meget dyktig ordførerkollegium. De fikk mye fortjent ros etter møtet. Takk til Ivar Hoff og Trond Grindheim!

Takk også til alle tillitsvalgte som valgte og tre fra, og takk til alle som stilte seg til rådighet for foreningen og som ikke ble valgt nå. Det er viktig at vi har flere kandidater å velge mellom. Og det kommer flere muligheter.

Ved denne styreperiodens slutt vil jeg også takke sekretariatet for innsatsen og dessuten benytte anledningen til å ønske god jul til alle!

Grimstadhuset